

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Wyciąg z decyzji w sprawie Glitnir banki hf. na mocy dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych

(2011/C 22/03)

Orzeczeniem sądu okręgowego w Reykjavíku wydanym w dniu 22 listopada 2010 r. Glitnir banki hf., nr rej. 550500-3530, Sóltún 26, Reykjavík („bank”) objęto postępowaniem likwidacyjnym zgodnym z zasadami ogólnymi zawartymi w rozdziale XII, sekcja B ustawy nr 161/2002, z zastrzeżeniem przepisu przejściowego V, pkt 3 i 4 tejże ustawy i ze skutkami prawnymi, jakie wynikają z pkt 2 tego przepisu przejściowego, z uwzględnieniem zmian wprowadzonych art. 2 ustawy nr 132/2010. Dnia 8 października 2008 r. islandzki Urząd Nadzoru Finansowego przejął uprawnienia zgromadzenia akcjonariuszy i wyznaczył komitet ds. reorganizacji kryzysowej banku. Na mocy przepisów ustawy nr 129/2008 w powiązaniu z ustawą nr 21/1991, decyzją sądu okręgowego z dnia 24 listopada 2008 r. bank uzyskał moratorium na spłatę długów. Moratorium to zostało trzykrotnie przedłużone, ostatnio dnia 13 sierpnia 2010 r., a ostatecznie wygasło z dniem 24 listopada 2010 r. Dalsze przedłużanie jego ważności byłoby niezgodne z prawem.

Charakter i przedmiot moratorium na spłatę długów udzielonego przedsiębiorstwu finansowemu zmieniono ustawą nr 44/2009, która weszła w życie dnia 22 kwietnia 2009 r. Zgodnie z pkt 2 przepisu przejściowego II ustawy nr 44/2009 (przepisu przejściowego V ustawy nr 161/2002), przepisy ustępu pierwszego art. 101, jak również art. 102, 103 i 103a ustawy nr 161/2002, zmienione, odpowiednio, ustępem pierwszym art. 5 oraz art. 6–8 ustawy nr 44/2009, mają zastosowanie w przypadku moratorium w taki sam sposób, jak w przypadku postawienia banku w stan likwidacji decyzją sądu z dniem wejścia w życie tej ustawy. Wspomniany przepis przejściowy stanowi jednak, że jak długo jest to uprawnione, należy traktować takie postępowanie likwidacyjne jako moratorium. Jak stanowi ponadto ustawa nr 44/2009, z chwilą wygaśnięcia takiego moratorium przedsiębiorstwo winno być automatycznie i bez potrzeby specjalnego orzeczenia sądu uznane za objęte postępowaniem likwidacyjnym zgodnym z zasadami ogólnymi. Zarząd likwidacyjny banku został powołany orzeczeniem sądu okręgowego w Reykjavíku z dnia 12 maja 2009 r.

Wystosowano zaproszenie do wnoszenia roszczeń przez wierzycieli, określając termin wnoszenia roszczeń – upłynął on w dniu 26 listopada 2009 r. Niezależnie od zaproszenia, w ogłoszeniu tym przypomina się o ściśle obowiązujących terminach. W sprawie wniesionych roszczeń odbyły się trzy spotkania, a kolejne zaplanowano na dzień 14 kwietnia 2011 r. Na tym spotkaniu ma być zakończone przedstawianie decyzji zarządu likwidacyjnego w sprawie uznania ważności roszczeń w stosunku do banku.

Ustawa nr 132/2010, która weszła w życie w dniu 17 listopada 2010 r., wprowadza następujące zmiany w ustawie nr 161/2002: do czasu wygaśnięcia moratorium udzielonego przedsiębiorstwu jego komitet ds. reorganizacji kryzysowej oraz zarząd likwidacyjny mogą wspólnie zażądać postawienia go, orzeczeniem sądu, w stan likwidacji zgodnie z zasadami ogólnymi, pod warunkiem, że sąd potwierdzi spełnienie istotnych wymogów art. 101 ust. 2 pkt 3 tej ustawy. W przypadku gdy sąd podejmie taką decyzję, skutki kroków podejmowanych od czasu wejścia w życie ustawy nr 44/2009 a w trakcie obowiązywania udzielonego przedsiębiorstwu moratorium pozostają w mocy.

Komitet ds. reorganizacji kryzysowej oraz zarząd likwidacyjny banku wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, a sąd wydał na podstawie ustawy zmienionej ustawą nr 132/2010 stosowne orzeczenie w dniu 22 listopada 2010 r. Sąd stwierdził, że określone w ustawie warunki postawienia banku w stan likwidacji orzeczeniem sądu zostały spełnione.

Aktywa banku wynoszą około 783 mld ISK (na podstawie aktualnych szacunków kwot do odzyskania oraz kursu wymiany korony islandzkiej z dnia 30 września 2010 r.), przy sumie należności sięgającej w przybliżeniu 2 838 mld ISK. Zdaniem sądu bank jest tym samym niewypłacalny, a jego trudności płatnicze najprawdopodobniej nie mają charakteru przejściowego; por. art. 101 ust. 2 pkt 3 ustawy nr 161/2002.

Sąd potwierdza ponadto w swym orzeczeniu, że w świetle przepisów ustawy skutki kroków podjętych od czasu wejścia w życie ustawy nr 44/2009 a w trakcie obowiązywania udzielonego przedsiębiorstwu moratorium pozostają w mocy, co oznacza na przykład utrzymanie w mocy ustanowienia komitetu ds. reorganizacji kryzysowej banku oraz jego zarządu likwidacyjnego; odnosi się to również do wszelkich środków podjętych na mocy przepisów art. 101–103 oraz 103a ustawy nr 161/2002 – zob. pkt 2 przepisu

przejęciowego V tejże ustawy. Orzeczenie sądu potwierdza również dalsze traktowanie daty wejścia w życie ustawy nr 44/2009, tj. dnia 22 kwietnia 2009 r., jako daty odniesienia na potrzeby ustalania hierarchii roszczeń oraz do celu wszelkich innych skutków prawnych, które są określane na podstawie daty orzeczenia o postawieniu w stan likwidacji.

Reykjavík dnia 30 listopada 2010 r.

Zarząd likwidacyjny Glitnir banki hf.

Steinunn H. GUÐBJARTSDÓTTIR, *pełnomocnik Sądu Najwyższego*

Páll EIRÍKSSON, *pełnomocnik Sądu Okręgowego*

Komitet ds. reorganizacji kryzysowej Glitnir banki hf.

Árni TÓMASSON

Heimir HARALDSSON

Thórdís BJARNADÓTTIR, *pełnomocnik Sądu Najwyższego*
